

Осіннє сонечко

Слова М. Ясакова, музика О. Янушкевич

Співуче

1. Ла - гід - не со - неч - ко ці - лу - є но - сик. Про -

ки - ну-лось со - неч - ко, гу - ля - ти про - сить. Зве о - сін - не

со - неч - ко, ми - ле і при - віт - не. Жаль ме - ні, що,

со - неч - ко, ти вже не літ - не. Жаль ме - ні, що, со - неч - ко,

Приспів: Легко

ти вже не літ - не. Тіль - ки ві - тер на - ле - тить,

тіль - ки хмар - ка на - бі - жить, вже со - неч - ко жу - рить - ся

і на ме - не хму - рить - ся. // і на ме - не хму - рить - ся.

Лагідне сонечко цілує носик.
Прокинулось сонечко, гуляти просить.
Зве осіннє сонечко, миле і привітне.
Жаль мені, що, сонечко, ти вже не літне. *(двічі)*

Приспів: *(двічі)*

Тільки вітер налетить,
Тільки хмарка набіжить,
Вже сонечко журиться
І на мене хмуриється.

Я люблю з сонечком вставати рано.
Прокинулось сонечко тоді ж, як мама.
Я люблю це сонечко, що таке привітне,
Хоч і жаль, що, сонечко, ти вже не літне. *(двічі)*

Приспів. *(двічі)*

Весело з сонечком збирати квіти.
Усі люблять сонечко: дорослі, й діти.
Я теж люблю сонечко – миле і привітне,
Не журися, сонечко, що ти не літне. *(двічі)*

Приспів. *(двічі)*